15 Αυγούστου 2013

Στη Ρωσία θυμούνται και αγαπούν το Μακάριο

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Έχουν συμπληρωθεί ακριβώς 100 χρόνια από την ημέρα της γέννησης του πρώτου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. «Έδειξε στον κόσμο μοναδικό παράδειγμα ποιμενικής και παράλληλα κρατικής διακονίας, θεωρεί ο σχολιαστής του ορθόδοξου περιοδικού «Θωμάς» («Φομά») Αλεξέι Σοκολόφ:

– Ο Πρόεδρος-Αρχιεπίσκοπος έπραξε πολλά για την ενότητα και ανεξαρτησία της Πατρίδας του. Είναι τραγική η ιστορία του αγώνα του γι΄αυτούς τους μεγάλους στόχους, η ιστορία της ανατροπής του από το εξωτερικό, της εκδίωξης και επιστροφής στην Πατρίδα. Οι χριστιανοί και όλη η ρωσική κοινωνία θυμούνται πολύ καλά αυτή την ιστορία. Θυμούμαστε και την πρώτη επίσκεψη του Μακαρίου στη Μόσχα το 1971 κατά τη διάρκεια της συνέβηκε κάτι, που χαρακτηρίζει εύγλωττα την προσωπικότητα του Αρχιεπισκόπου. Βάσει του προγράμματος ο ψηλός φιλοξενούμενος έπρεπε να επισκεφθεί τον Καθεδρικό ναό των Θεοφανείων. Μια στιγμή η φρουρά εκεί τον... έχασε. Άρχισαν να ψάχνουν και βρήκαν τον Μακαριότατο σε εντελώς άλλο κτίριο – μαζί με τους ιερείς πήγε στη γειτονική κατοικία, όπου συγκεντρώθηκε όλη η κοινότητα. Πήγε για να έρθει σε άμεση

επαφή με το λαό...

Ο Αλεξέι Σοκολόφ απαντά στην ερώτηση – κατά πόσο το παράδειγμα του Μακαρίου βοηθεί να απαντήσουμε στη συζητούμενη στον ορθόδοξο κόσμο ερώτηση – είναι ορθό οι ιεράρχες να επιδίδονται σε πολιτική δραστηριότητα;

– Είναι δύσκολο να απαντήσει κανείς μονοσήμαντα, το παράδειγμα της Κύπρου είναι μοναδικό. Εκεί από το 16ο αιώνα υπάρχει ο θεσμός των εθναρχών, δηλαδή των ηγετών της ορθόδοξης κοινότητας, που την εκπροσωπούσαν ενώπιον του Τούρκου σουλτάνου. Οι βάσεις αυτού του συνδυασμού της πνευματικής και κοσμικής αρχής εξουσίας είχαν τεθεί από το παρελθόν. Η τουρκική κυριαρχία αντικαταστάθηκε στο νησί από τη βρετανική αποικιοκρατική εξουσία. Τη δεκαετία του ΄50 του περασμένου αιώνα μεταξύ αυτής της εξουσίας και των Κυπρίων αναπτύχθηκε μεγάλη αντίθεση, και ξεκίνησε ο πόλεμος κατά των Άγγλων. Σ΄αυτές τις συνθήκες ο Μακάριος ανέλαβε την ευθύνη όχι μόνο για την εκκλησία, αλλά και για όλο το λαό. Η αποστολή αυτή ανατέθηκε σ΄ αυτόν, ως τον πιο σεβαστό και έγκυρο ηγέτη των Κυπρίων. Αν δεν ήταν ο Μακάριος, δεν είναι γνωστό, ποια θα ήταν η περαιτέρω τύχη της Κύπρου. Και όταν κατά τη διάρκεια του πραξικοπήματος των «μαύρων συνταγματαρχών» από την Ελλάδα, ο Αρχιεπίσκοπος ανετράπη από την εξουσία, ένωση με την Ελλάδα και πάλι δεν έγινε. Ενώ το βόρειο τμήμα του νησιού βρέθηκε κατεχόμενο από την Τουρκία. Για μένα το κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα του πολιτικού και ποιμένα Μακαρίου είναι η σοφή του καθοδήγηση στο όνομα της εθνικής ανεξαρτησίας της χώρας του και μάλιστα με την απόρριψη οποιωνδήποτε ριζοσπαστικών ενεργειών.

Σε ποιο βαθμό η Κυπριακή Ορθόδοξη Εκκλησία συνεχίζει να ακολουθεί τις προσταγές του Μακαρίου; Και ασκεί οποιαδήποτε επίδραση σήμερα η εκκλησία στην πολιτική;

– Βλέπουμε ότι και σήμερα ο ρόλος της εκκλησίας στη δημόσια και την πολιτική ζωή της Κύπρου είναι πολύ σημαντικός. Οι ιεράρχες της έχουν επανειλημμένα εκφράσει τη γνώμη τους για τους τρόπους εξάλειψης της οικονομικής κρίσης. Μάλιστα η εκκλησία εισηγήθηκε στην κυβέρνηση να προσφέρει ένα μέρος της περιουσίας της για την εξόφληση των χρεών. Και διαμαρτυρήθηκε κατά των όρων που επέβαλε η «τρόικα» δανειστών για την αναδιάρθρωση των τραπεζών, πράγμα που θα μπορούσε να οδηγήσει σε πτώχευση της πλειονότητας του λαού. Γνωρίζουμε και τα οργισμένα λόγια του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου κατά των οικονομικών αρχών της χώρας, οι οποίες ουσιαστικά βοήθησαν τους συγγενείς του σημερινού Προέδρου να σώσουν τα κεφάλαιά τους. Η Κυπριακή Εκκλησία, η οποία έχει ιδιαίτερο κρατικό καθεστώς, δεν μπορεί να σιωπά στις κρίσιμες για τη μοίρα

της Πατρίδας περιόδους. Και αυτό το ενθυμίζει στους Κυπρίους και σε όλο τον ορθόδοξο κόσμο το παράδειγμα του μοναδικού πολιτικού και πνευματικού ποιμένα Αρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Πηγή: http://greek.ruvr.ru/2013_08_13/234034993/